ఏది పవిత్రం?

బి. వెంకటేశ్వర్లు

ఆఫీసు గేటు ముందు నిల్చుని ప్రసాద్ కోసం ఎంతో ఆత్రుతగా ఎదురుచూస్తున్నాడు రాజేష్.

రాజేష్, ప్రసాద్ ఒకే ఆఫీసులో, ఒకే సెక్షన్‌లో పని చేస్తున్నారు. ఇద్దరూ ప్రాణ స్నేహితులు. రాజేష్ ఏ పని చేయాలన్నా ప్రసాద్ సలహామేరకే చేస్తూ అందులో విజయం సాధిస్తుంటాడు.

ఈ రోజు తనకు పెళ్లిచూపులు. ప్రసాద్ సెలక్షన్ పర్‌ఫెక్టుగా వుంటుంది. అందుకే అతన్ని కూడా పెళ్లిచూపులకు వెంటనే తీసుకెళ్లాలనీ, అతడికోసం ఎంతసేపట్నుంచో ఎదురుచూస్తున్నాడు. ప్రసాద్ ఎంతకీ రాకపోయేసరికి విసుగనిపించింది.

పది నిముషాల తరువాత ప్రసాద్ హీరోహోండా మీద వచ్చాడు.

''నీ కోసమే ఇందాకట్నుంచీ ఎదురుచూస్తున్నాను. ఎందుకింత ఆలస్యం?'' చిరాగ్గా అన్నాడు టైం చూసుకుంటూ.

''అంత అర్జంట్ పనేమిట్రా? కొంపలు మునిగిపోయేలా అరుస్తున్నావు?'' అన్నాడు ప్రసాద్.

''ముఖ్యమైన పనేరా? ఈ రోజు నాకు పెళ్లి చూపులు ఫిక్స్ చేసారు. సెలవుపెట్టి వెళ్దాం పద'' అన్నాడు.

''అరే... ఇప్పటికిప్పుడు అంటే ఎలా?'' అంటుండగానే....

''అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను. మా అమ్మా నాన్న ఇప్పటికే వాళ్లింటికి వెళ్లి మనకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటారు. వెళ్దాం పద'' అంటూ బైక్‌మీద కూర్చున్నాడు రాజేష్.

ప్రసాద్ బైక్ స్టార్ట్‌చేసి ముందుకు పోనిచ్చాడు.

• • •

అమ్మాయి ఇంట్లో పెళ్లిచూపులకు అన్ని ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. రాజేష్ తల్లి సరస్వతమ్మ, తండ్రి నారాయణరావు, వియ్యంకుడు రాజారావు అరుగుపై కూర్చుని పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

అంతలో బైక్ ఇంటి ముందాగింది.

''అదిగో అబ్బాయి వచ్చేసాడు'' అన్నాడు నారాయణరావు.

ఇద్దరూ బైక్ దిగారు.

''రండి బాబు'' అంటూ స్వాగతం పలికాడు రాజారావు.

నారాయణరావు తన కొడుకును పరిచయం చేసి, ''ఇతడు ప్రసాద్. మావాడి మిత్రుడు. ఇద్దరూ ఒకే ఆఫీసులో పని చేస్తున్నారు, ప్రాణమిత్రులు'' అన్నాడు నవ్వుతూ.

''రండి. ఇంట్లోకి వెళ్దాం'' అంటూ ఆహ్వానించి కుర్చీలు చూపించాడు రాజారావు.

అందరూ సీట్లలో ఆశీనులయ్యారు.

ఆమె అందం చూడగానే రాజేష్ మైమరచి ఊహాజగత్తులోకి వెళ్లిపోయాడు. తన ఇష్టాన్నంతా కళ్లల్లో నింపుకుని ఆమెవైపే తదేకంగా చూస్తున్నాడు. ఆ అమ్మాయి అవన్నీ క్రీగంట గమనించింది. అతని చూపులోని భావాన్ని గ్రహించి చిరుదరహాసం చేసింది.

స్వీట్లు, కాఫీలు అయ్యాక అమ్మాయిని సాంప్రదాయ పద్ధతిలో కూర్చోబెట్టారు. అమ్మాయి కుందనపు బొమ్మలా అందంగా ఉంది. మల్లెతీగలా నాజూకుగా వుంది. ముద్దులొలికే ముద్దబంతి[illegible] మేనిఛాయతో చామంతిలా వుంది. [illegible] తనివితీరని అందం ఆమెది. ఎర్రని [illegible] ఓణీ, జాకెట్టుతో అచ్చం లక్ష్మీదేవిలా [illegible]డుతూ వుంది.

ఆమె అందం చూడగానే రాజేష్ మైమరచి [illegible] జగత్తులోకి వెళ్లిపోయాడు. తన ఇష్టాన్నంతా [illegible] నింపుకుని ఆమెవైపే తదేకంగా చూస్తున్నాడు.

ఆ అమ్మాయి అవన్నీ క్రీగంట గమనించి[illegible] అతని చూపులోని భావాన్ని గ్రహించి చిరుదరహా[illegible] చేసింది.

''ఏరా అమ్మాయి నచ్చిందా?'' అడిగాడు ప్రసాద్.

''నచ్చింది'' అన్నాడు రాజేష్.

''మరి ఏదైనా అడగాలనుకుంటే అడుగు'' అన్నాడు.

''మీ పేరు?'' అడిగాడు రాజేష్.

''రాజేశ్వరి'' చిలుక పలుకుతున్నట్లు అంది.

''వెరీ గుడ్ కాంబినేషన్'' అన్నాడు ప్రసాద్.

''ఏం చదివారు?''

''డిగ్రీ.''

''నేనంటే మీకిష్టమేనా?''

''ఊ...'' అంటూ తలూపింది.

అందరూ తమ ఇష్టాన్ని నవ్వుతూ తెలియజేసారు.

''చూడండి బావగారూ! అమ్మాయి మహాలక్ష్మిలా వుంది. మా అందరికీ సమ్మతమే. మరి మీ ఉద్దేశ్యం?'' అనడిగాడు నారాయణరావు.

''మీరు ఒప్పుకున్నారు. మాకంతే చాలు'' ఆనందంగా అన్నాడు రాజారావు.

''అయితే త్వరలో ముహూర్తాలు పెట్టుకుందాం. వెళ్లొస్తామండీ'' అంటూ గడప దాటి వెళ్తుండగా...

ఓ కుర్రాడు చేతిలో చీటీ పట్టుకుని–

''రాజేశ్వరక్కా...రాజేశ్వరక్కా'' అంటూ పరుగెత్తి వస్తూ రాజేష్‌కు డాష్ ఇచ్చి క్రిందపడిపోయాడు. వాడి చేతిలో వున్న చీటీ కూడా క్రిందపడింది.

రాజేష్ ఆ చీటీ తీసుకుని కుర్రాడిని పైకి లేపి చీటీ వైపు చూసాడు 'రాజేశ్వరికి' అని అందులో అక్షరాలు కనిపించాయి.

రాజేష్ ఆ చీటీ మడత విప్పి చదివి షాక్ తిన్నవా

డీలా నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

''ఏమైందిరా? అలా అయిపోయావ్?'' కంగారుగా అడిగాడు ప్రసాద్.

''నమ్ముకున్నవాళ్ళు నట్టేట ముంచారా'' అంటూ బాధతో, అవమానంతో కృంగిపోతూ ''ఆమె ప్రియుడు లవ్ లెటర్ వ్రాసాడు'' అంటూ ఆ లెటర్ని రాజారావు ముఖంమీద కొట్టి ''ఇందుకేనా నీ కూతురు పీడ వదిలించుకుని నాకు అంటగట్టాలనుకుంటున్నావు. మంచివాళ్ళు, మర్యాదస్తులు, సంస్కారవంతులు అని ఆశ పడినందుకు నాకు మంచి శాస్తి జరిగింది. ప్రేమ ఒకరితో, పెళ్లి మరొకరితో. బావుందండీ మీ వరుస'' అన్నాడు.

ఆ లెటర్ చదివిన రాజారావు–

''బాబూ! వీడెవడో మాకు తెలీదండీ. కావాలంటే ఎవర్నైనా విచారించండి. నా కూతురు అలాంటిది కాదండీ. ఎవడో ఆకతాయి ఏదో వ్రాసినంత మాత్రాన మీరు అది నిజమని నమ్మి అపార్థం చేసుకుంటున్నారు బాబూ'' అంటూ చేతులు పట్టుకున్నాడు.

ఆ లెటర్ రాజేశ్వరి కూడా చదివింది.

కళ్లనిండుగా నీరు పెట్టుకుని ''మా అమ్మా నాన్న మీద ఒట్టేసి చెబుతున్నానండీ. నాకే పాపం తెలియదు. వాడితో మాట మాత్రమైనా మాట్లాడలేదు. వీడు ఈ వీధిలోని కుర్రాడే. అప్పుడప్పుడు సైకిల్పై వెళ్తూ సైగలు చేస్తుంటాడు. నేను పట్టించుకునేదాన్ని కాదు. ఇది నిజం, నన్ను నమ్మండి'' అని వేడుకుంది.

''నిజమో, అబద్ధమో నాకనవసరం. ఈ పెళ్లి నాకు ఇష్టంలేదు. గుడ్బై'' అని వెళ్తుండగా ప్రసాద్ అడ్డుపడి–

''రాజేష్ ఆగు. నా మాట విను. ఎవడో ఏదో చేసాడని దాన్ని నువ్వు నమ్మి...'' అంటుండగానే–

''ప్రసాద్! నువ్వు నాకింకేమీ సలహా ఇవ్వనక్కర్లేదు. వెళ్దాం పద'' అంటూ ముందుకు కదిలిపోయాడు.

రాజేష్ తల్లీ, తండ్రీ మూగవాళ్ళలా కొడుకును అనుసరించారు.

చేయని నేరానికి శిక్షపడ్డ దోషుల్లా బిక్కముఖాలేసుకుని వాళ్ళు వెళ్ళేవైపు చూస్తుండిపోయారు రాజేశ్వరీ, ఆమె తల్లిదండ్రులు.

• • •

ఓ రోజు రాజేష్తో పెళ్లి ప్రస్తావన తెచ్చాడు ప్రసాద్.

''చూడు రాజేష్! ఎవడో తుంటరి వెధవ చేసిన పనికి నువ్వు ఆమెను అనుమానించి పెళ్లి కాన్సిల్ చేయడం మానవత్వం కాదు. మనకి ఏమీ తెలియదు. కేవలం లెటర్ ఆధారంగా ఆమెను తప్పు పట్టడం సబబుకాదు. నీకు తెలియంది ఏముంది చెప్పు? ఇటువంటి రోడ్సైడ్ రోమియోలవల్ల ఎంతమంది అమ్మాయిల జీవితాలు నాశనమైపోతున్నాయో తెలుసుకదా. తెలిసీ తెలియని కొంతమంది యువకుల చేష్టలు చాలా దారుణంగా

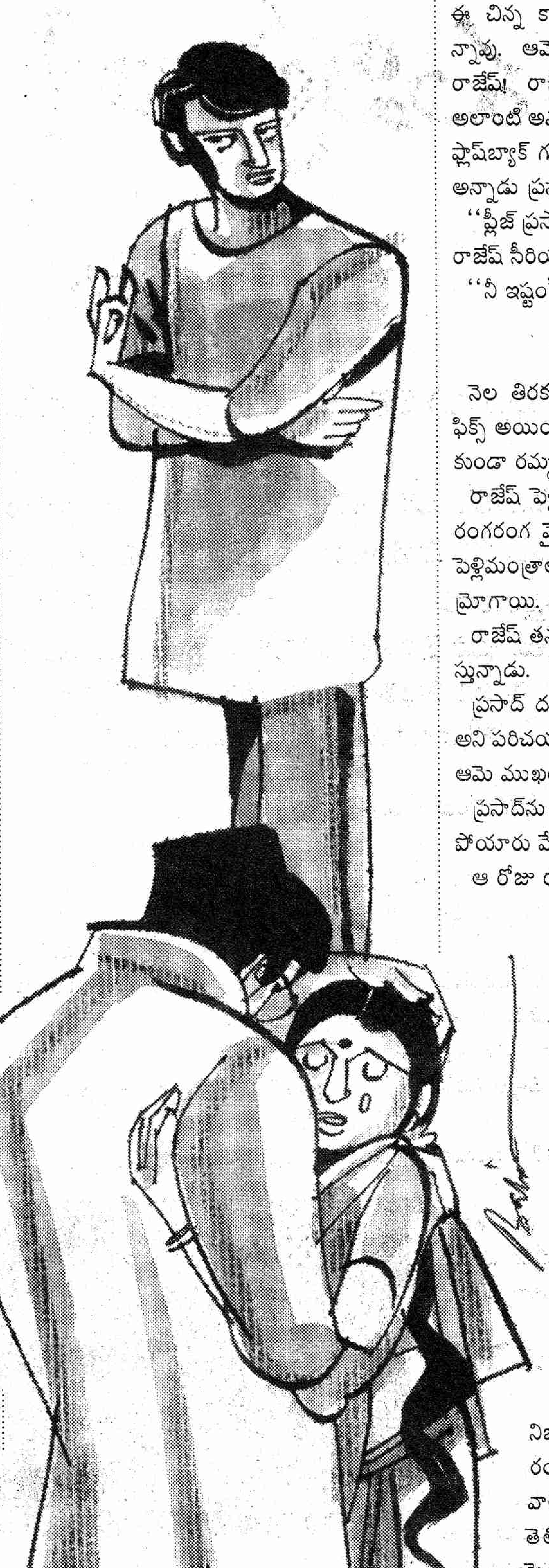

వుంటాయి. అటువంటివారిని అణచివేయాలితప్ప ఆసరాగా తీసుకోకూడదు. టేకిటీజీగా తీసుకోవాలి. ఈ చిన్న కారణాన్ని నువ్వు భూతద్దంలో చూస్తున్నావు. ఆమె నిజాయతీని శంకిస్తున్నావు. ప్లీజ్ రాజేష్! రాజేశ్వరిని మాత్రం దూరం చేసుకోకు. అలాంటి అమ్మాయి నీకు జీవితంలో దొరకదు. ఆమె ఫ్లాష్బ్యాక్ గురించి మరచిపో. బాగా ఆలోచించు'' అన్నాడు ప్రసాద్.

''ప్లీజ్ ప్రసాద్. ఆ ప్రస్తావన ఇక తేవద్దు'' అన్నాడు రాజేష్ సీరియస్గా.

''నీ ఇష్టం'' అన్నాడు ప్రసాద్.

• • •

నెల తిరక్కుండానే రాజేష్కు మరొకరితో మేరేజ్ ఫిక్స్ అయింది. ప్రసాద్కు వెడ్డింగ్ కార్డు ఇచ్చి తప్పకుండా రమ్మన్నాడు.

రాజేష్ పెళ్లికి అటెండ్ అయ్యాడు. ప్రసాద్ పెళ్లి రంగరంగ వైభవంగా జరుగుతోంది. పురోహితుడు పెళ్లిమంత్రాలు ఉచ్చరిస్తున్నాడు. బాజాభజంత్రీలు మ్రోగాయి. తలంబ్రాల వర్షం కురిసింది.

రాజేష్ తన ఫ్రెండ్స్ని భార్యకు పరిచయం చేయిస్తున్నాడు.

ప్రసాద్ దగ్గరకొచ్చి ''హి ఈజ్ మై బెస్ట్ ఫ్రెండ్'' అని పరిచయం చేసాడు. ప్రసాద్ ''హలో'' అంటూ ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ స్థాణువయ్యాడు.

ప్రసాద్ను దాటుకుని కొత్త దంపతులు ముందుకెళ్లిపోయారు వేరే వారిని కలుసుకునేందుకు.

ఆ రోజు రాత్రి ప్రసాద్కు నిద్ర పట్టలేదు. కారణం రాజేష్ మోసపోయాడు. అతనికి తీరని అన్యాయం జరిగిపోయింది.

తనకు ముఖ పరిచయంవున్న వ్యక్తి చెల్లెలు రాజేష్ భార్య. ఆమె ఇదివరకే ఒకర్ని ప్రేమించి తొందరపడింది. ఫలితం... అబార్షన్ జరిగింది.

రాజేశ్వరిని పెళ్లాడమని ఎంత నచ్చచెప్పినా అనుమానంతో, మూర్ఖత్వంతో ప్రవర్తించి ఆమెను కాదని కాలదన్నాడు. పర్యవసానం ఈ అమ్మాయిని కోరి తెచ్చుకున్నాడు.

ఇప్పుడు వెళ్లి ఈ నిజాన్ని వాడికి చెబితే? వాళ్ళ సంసారం పాడవుతుంది. నూరు అబద్ధాలాడి ఒక పెళ్లి చేయమన్నారు పెద్దలు. ఒక్క నిజం చెప్పి వాళ్ళను విడదీయడం సంస్కారంకాదు. ఈ నిజాన్ని తనలోనే దాచుకోవాలి. ఏది పవిత్రమో? ఏది అపవిత్రమో? తెలియని రాజేష్మీద జాలిపడుతూ మెల్లగా నిద్రలోకి జారుకున్నాడు ప్రసాద్.

★